

Bezuinig, maar begin bij u zelf

Sinds vorige week ligt de Raad van Toezicht van de Stichting Gehandicaptenzorg Limburg onder vuur. De twee toezichthoudende leden op het bestuur zouden de bestuursfuncties zelf (?) hebben waargenomen. Het salaris voor 3 maanden werd ook door hen zelf vastgesteld op een bedrag van respectievelijk 31.738 en 68.116 euro, aldus Dagblad De Limburger van vorige week. Probeer dan maar eens aan mensen met een handicap uit te leggen dat er stevig bezuinigd moet worden. Deze mensen leven met een handicap, maar zijn natuurlijk niet gek.

Die zaak staat helaas niet op zichzelf. In tijden dat met name bij welzijnsorganisaties zeer stevig met de bezuinigingsbijl wordt gehakt, worden aan bestuurders soms nog steeds torenhoge bedragen toegekend.

Er is al te veel gezegd over mevrouw Albayrak, de bazige bazin van het Centraal Orgaan Asielzoekers (COA), die goed was voor meer dan 270.000 euro. Ter vergelijking: de asielzoekers zelf krijgen als wekelijkse vergoeding een bedrag van 44 euro voor eten en 13 euro voor overige kosten. Zou mevrouw Albayrak zich dan niet erg ongemakkelijk voelen als zij weer eens met haar comfortabele Audi A8 een werkbezoekje aflegt aan een van de opvangcentra?

De bankencrisis is kennelijk ook aan de Bloedbank voorbijgegaan. De bestuursvoorzitter van de Bloedbank verdiende in 2010 een slordige 258.000 per jaar. Er is echter goed nieuws. De vrijwilligers die al jaren kosteloos hun bloed afstaan, kunnen tegenwoordig aanspraak maken op een reiskostenvergoeding. Niet iedereen, maar alleen "voor wie deze kosten een beletsel vormen" zo lees ik op de eigen website. Erg "generuus" van het bestuur van deze vrijwilligersorganisatie. Het zou een mooi gebaar zijn als dat principe - heb je écht zo'n

vergoeding nodig - ook voor het bestuur van de Bloedbank zou gelden. Met belangstelling wordt de jaarrekening van 2011 tegemoet gezien, waarbij ongetwijfeld een toename van het directiesalaris en een afname van het aantal donoren valt te constateren.

Het zijn sombere, economische tijden, waarbij van ons allemaal de nodige offers wordt verlangd, Dat geldt in het bijzonder voor hen die de publieke zaak dienen en daarvoor in de regel een uitstekend salaris genieten.

Gelukkig nemen sommigen het goede voorbeeld. De voorzitter van GGZ in Eindhoven besloot zelf een stuk van zijn salaris in te leveren. De directie bij het Limburgse Licom besloot af te zien van de jaarlijkse bonus. Hulde.

Voorkomen moet worden dat in deze tijd van zware bezuinigingen de discussies gaan over de topsalarissen. Het gaat er om dat de discussie nu gaat hoe op een verantwoorde manier deze bezuinigingen kunnen worden gerealiseerd. Dat heeft niets te maken met rechtse of linkse politiek.

De (interim-) bestuurders van Stichting Gehandicaptenzorg Limburg doen er aldus verstandig aan hun vergoeding vandaag nog terug te storten. Al is het alleen maar om namens het bestuur nog met enig fatsoen de jaarlijkse kerstspeech te kunnen houden over "moeilijke tijden", "solidair zijn" en "opkomen voor elkaar".

De slogan van Stichting Gehandicaptenzorg Limburg luidt volgens haar website: "Daar krijg je veel voor terug".

Daar is geen woord aan gelogen.

Mr. David Dronkers

Dronkers & Dronkers ADVOCATEN

Roerkade 8 ■ 6041 KZ Roermond ■ 0475-723333
www.dronkersendronkers.nl ■ info@dd-advocaten.nl